Procházka tak trochu na hou…..

A to fakt doslova. A na houby právě ne . Platí právě ta druhá varianta.
Tuhle ranní procházku jsme zahájili s Rumíčkem. Udělala jsem mu radost hned za dveřma bytu, kdy jsem mu vyndala žužlobalonek. Důležitej jak zábradlí si ho nesl dolů ze schodů a na podestě před domem si ho pouštěl ze schodů rampou pro kočárek. Prej supr zábavička. Ani čůrat se nemusí. Tvrdil. Jsem opačnýho názoru, takže jsem ho "vypudila" do prostoru trávníku, ať se laskavě nejdřív vypustí. Pochodovali jsme si sídlákem a on vždycky důležitě položil balonek někde na cestě a dělal borderu, neboli se zplacatil vedle balonku a civěl. Byl tím tak zaujat, že si ani nevšimnul russlice Kiwi, která pobíhala kolem. Jindy ji utíká pozdravit, dneska nebyl čas. A vypadalo to, že pro samej balonek, nebude mít čas ani na to vyvenčení se. Tudíž mu byl balonek odebrán se slovy, že ho dostane až na konci školního roku a nebo až vytvoří pevnou hovnotu. Život bez balonku, je prej hrozně smutnej život, takže si milej zrzavec pospíšil a vytvořil co po něm žádáno. Hm…. kdybych mu bývala byla radši ten balonek nechala, že jo. Ale to já ne, to furt, koukej se vyvenčit. Takže si za to pochopitelně můžu sama, že ZASE!! ZASE!!! jsem měla ráno zase na hou…no. Opět byla v pytlíku díra!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Bože, proč mě timdle tejráš?????? . Zachránil mě potůček a doma jsem si pak máchala ruku v hektolitru sava (Ne to trochu přeháním. Nebyl ho hektolirt. Jen půl hektolitru) .

A šla jsem ven s Talinkou. ……. hele……. nebudete tomu věřit, fakt ne. Ale i tady jsem si "užila". Na vině teda tentokrát nebyl děravej pytlík, ale Fleky!!!!! Který si neomylně našly zdroj. Měla jsem pocit, že mě někdo hounoproklel, to přece není možný. Během dvaceti minut dvakrát houno???? A pak jsem se začla bát…. říká se, že některý věci, chodí ve trojici….. co mě čeká dál? Šlápnu cestou do práce do lívance? Nebo…. nebo…. něco hůř?? .